Waldemarsudde d. 24/7 51.

Beloved Brother!

Enligt gifvet löfte infinna sig nu några rader till svar å den kärkomna skrifvelsen af d. 9. dennes. I den erhöll jag en, som jag tror, hjertlig lyckönskan på studiernas bana. Tack August, derför! — Sjelf finner jag mig ännu så nöjd, så lycklig på denna väg. — Jag förstår helt väl, att du för din egen del gerna sett mig omfatta köpmannens yrke; men jag hoppas, ja jag ser nu att du dock med ännu lifligare intresse omfattar mitt eget bästa. Och denna väg, jag nu börjat beträda, måste jag anse såsom den för mig bästa. Jag kan ej inse annat än att Gud i sin vishet af kärlek styrt för mig allt detta.

Min lecture för närvarande består af Xenophon, med hvilken jag dock ej ännu

---

1851

Grosshandlaren

Herr Joh. Aug. Bergman

Nedre Calix v.

Björkfors.

[Postmark:] ...OLM 25 7 51

kunnit blifva väl hemmastadd, samt Ci-
ceros Tusculanska disputationer, hwilka
blifva för mig allt mera lätta och roliga.
Någon Latinsk poesi har jag ännu ej
läst, men med nästa månad kommer
Virgilius att handläggas. Botaniken
upptager vanligen de få fristunder, de
döda språken lemna mig.

Uti ditt bref yttrade du bittra erfaren-
heter, af hwilka jag äfven (det lilla jag varit
med) fått lida, nembl. om vänskapens, om
löftets ringa betydenhet, så snart den egna
fördelen genom redbarhet kunde sättas
på spel. Ack, huru kortsynt tänkt är
ej detta! Kan man förlora derföre, att
man är ärlig? Är då en syndaskuld
mindre att akta än några arma riks
daler? Är Gud så vanmäktig, att Han
ej kan välsigna den redlige? – Om Han
ej finner godt att tildela mycket af
detta jordiska, så kan Han väl (äfven oss o-
vetande) gifva hwad bättre är, förwara skatter
för oss på säkrare ställen, än i några kass-
kistor! – De flesta skratta åt, och beklaga
hedningens okunnighet, som tillbeder ett trä-
beläte. Men är det då bättre att höra, att
det finnes en allsmäktig, en rättfärdig
Gud, och ej tro på Honom, icke tro, att Han
ens kan göra mer än hedningens Gud
af trä?

Ja kära August, alla, i hwad ställning
vi än må wara, frestas vi af det egna
intresset, men dock tror jag, att köpman-
nen har swårast att bekämpa denna
frestelse, lättast att glömma, att älska sin
nästa såsom dig sjelf. Gud hjelpe dig segra!
Men glöm ej vapnen, bönen och ordet. Ack,
kunde vi älska Gud af hela vårt hjerta, då
gjorde vi aldrig illa, då vore vi fria, såsom
Augustinus äfven säger: "älska, och gör och
säg, hwad du will."

Dina commissioner äro ombesörjda; allt
förmymar(?) skickas med Romare; stöflorna endast tåra väl
måste komma framdeles.

Får du tid någon gång, så skrif till vännen och
brodren Robert.

Gud vare med dig!